

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'ΠΑΤΡΙΩΝ'
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δαρβιέρη διευθύνοντος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

Ἐὰν οἱ ἐπίβουλοι ξένοι καὶ οἱ ἀστεῖοι ἐγγύωροι μιμηταὶ τῶν, οἱ ἐπιχειρήσαντες νὰ πείσωσιν ἡμᾶς ὅπως ἀποκόψωμεν, ἰδιοχείρως μάλιστα, τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὴν ἡμετέραν γενεὰν μετὰ τῶν προγονικῶν, ἐὰν ἐπετύγχανον τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπούλου τῶν ἐπινοήματος καὶ ἐὰν ὅ,τι μάτην ἐπεχείρησαν οἱ διάφοροι Φαλμεράυερ τὸ υἱοθετοῦμεν ἡμεῖς καὶ ἀπηνούμεθα τοὺς πατέρας διὰ νὰ καταστήθῃ δῆθεν εὐκολώτερος καὶ ταχύτερος ὁ πρὸς τὴν εὐημερίαν δρόμος μας, ἐὰν δηλαδὴ μὲ ἀλλοιους λόγους, ἀφιλόστοργοι Δινεῖται, ἐξερρίπτομεν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν πατέρα Ἀγχίστην, ἵνα μόνον περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἰδίου ἡμῶν σαρκίου μεριμνήσωμεν—τί θὰ ἦτο σήμερον ἡ Ἑλλάς καὶ ἐν τίνι δικαίωματι θὰ ἤξιοῦμεν διπλασιθεῖσαν νὰ τὴν φυλάζωμεν καὶ νὰ τὴν μεγαλύνωμεν μάλιστα ἀκόμη περισσότερον;

Ἐνθυμεῖσθε βέβαια, διότι δὲν παρήλθεν ἔκτοτε μακρὸς χρόνος, πῶς προσεπάθουν νὰ μᾶς πείσωσιν ὅτι τὸ μέγα ἡμῶν σφάλμα, ἦτο ἡ πρὸς τὸ ἐνδοξον παρελθὸν εὐλάβεια καὶ λατρεία. Εἰς τὸ σφάλμα τοῦτο ἀπέδιδον κάθε ἡμῶν ἀδυναμίαν καὶ ταπεινῶσιν. Ἐὰν διακηρύττετε καὶ ὁμολογῆσθε, μᾶς ἔλεγον, ὅτι εἴσθε νόθοι καὶ ὅτι οὐδὲν σᾶς συνδέει πρὸς τὸ ἐν ταῖς χώραις σας θαυματοουργῆσαν ἐκεῖνο παρελθὸν, πᾶσα μὲν ἀδυναμία σας ὡς ἐκ μαγείας θὰ ἐκλείψῃ, θὰ ἀναδειχθῇτε δὲ καὶ σεῖς ἰσχυροὶ καὶ μέγαλοι, τούλάχιστον ὅσον οἱ γείτονές σας ἐκεῖνοι... Καὶ μᾶς ἐδείκνυσαν τοὺς Βουλγάρους! Ἐννοεῖται ὅτι ἂν οἱ Βούλγαροι προσεπάθουν νὰ μᾶς ἀρπάσουν μετὰ τῶν χωρῶν καὶ τοὺς προγόνους, παρουσιαζόμενοι πότε ὡς διεγερῶν καὶ τοὺς προγόνους, παρουσιαζόμενοι πότε ὡς ἔγγονοι καὶ διάδογονοι τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ πότε ὡς ἔγγονοι καὶ διάδοχοι τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατόρων, δι' αὐτοὺς τὸ σφάλμα ἦτο συγγνωστόν! Ἀς φαντασθῶμεν τώρα τί θὰ ἡκούομεν ἂν σχίσαντες κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν τὰς προγονικὰς περγαμηνὰς, ἐπαρουσιαζόμεθα αἰφνης σήμερον δι' ἐκδικητὰ τῆς κληρονομίας. Θὰ ἡμεθα βέβαια ἡμεῖς οἱ ἐκδικητὰ τῆς κληρονομίας. Θὰ ἡμεθα βέβαια ἡμεῖς οἱ ἐκδικητὰ τῆς κληρονομίας. Θὰ ἡμεθα βέβαια ἡμεῖς οἱ ἐκδικητὰ τῆς κληρονομίας. Θὰ ἡμεθα βέβαια ἡμεῖς οἱ ἐκδικητὰ τῆς κληρονομίας.

Ἄλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὸ τί θὰ ἡκούομεν. Τί θὰ ἐλέγομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι; Πῶς θὰ ἐδικαιολογοῦμεν τὴν ἀνάκτησιν χωρῶν, αἱ ὅποιαι δὲν ἀνῆκον ποτὲ εἰς ἡμᾶς ἀλλ' εἰς τοὺς ἄλλων προγόνων καὶ πῶς θὰ ἐκαλοῦμεν τὴν ἀποβίωσιν ἡ μᾶλλον τὴν κατάρκτησιν ἀνθρώπων, οἵτινες ὡς ἄλλων προγόνων υἱοὶ δὲν θὰ ἦσαν ἀδελφοὶ μας;

Ἄλλ' ἂρά γε, ἀνευ τῆς ἀναβλέψεως εἰς τὸ προγονικὸν παρελθὸν, ὅπερ ὡς ὁ ἀστήρ τῶν Μάγων ὠδήγησε τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐνδοξον ἐνεστώδες, θὰ εἴχομεν ὅχι τὸ δικαίωμα ἀλλὰ τὴν ὀρεξὶν καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν ἡσυχίαν μας καὶ ν' ἀποδυσωμεν εἰς ἀγῶνα κινδυνώδη καὶ ἀντίθετον πρὸς ἐκεῖνα «τὰ πρακτικά» ἰδεώδη;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τρίτη.

(Λουκ. ζ'. 11—16)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν.¹ καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς· ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πόλει τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο² τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὲς³ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ, καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος εὐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ,⁴ οἱ δὲ βραστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· νεανίσκε, σοὶ λέγω,⁵ ἐγέρθητι.⁶ καὶ ἀνεκάθισεν⁷ ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· ὅτι προφῆτης μέγας ἐγήγερται⁸ ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο⁹ ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

1) Ν α ῖ ν πόλις τῆς Γαλιλαίας Ν.Α. κειμένη τῆς Ναζαρέτ· παρὰ τὸ Θαβώρ καὶ παρὰ τὴν Καπερναούμ. 2) Ἐ ξ ε κ ο μ ῖ ε τ ο — οἱ νεκροὶ ἐθάπτοντο ἔξω τῆς πόλεως. 3) Ὑ ἰ δ ε μ ο ν ο γ ε ν ῆ ες — υἱὸς μόνος τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἦτις χήρα οὖσα εἶχε τοῦτον μόνον στήριγμα. Ἦτο δὲ γυνὴ ἀγαπητὴ ἐν Ναὶν διότι λαὸς πόλιν συμμεριζόμενος τὴν λύπην τῆς συνώδευς τὴν κηδεῖαν. 4) Σ ο ρ ὶ ες — ἀγχεῖον ἐνῷ ἐτίθεντο τὰ ὀστά τοῦ θανόντος· εἶτα δὲ καὶ τὸ κιβώτιον, ὃ ἀνοικτὸς ξύλινος κράββατος, ἐνῷ τίθεντο οἱ νεκροὶ μετεφέροντο εἰς τὸν τάφον. Ἐτίθεντο δὲ ἐν σάβανois καὶ ἡλειμμένοι μύροις ἔχοντες ἀσκεπὴ τὴν ὄψιν. 5) Σ ο ἰ λ ῆ γ ω — πρὸς σὲ ἀπευθύνω τὸν λόγον. 6) Ἐ γ ῆ ρ θ ῆ τ ι — Ἐπάνελθε ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. 7) Ἀ ν ε κ ἄ θ ι σ ες — ἐκάθισεν ἔχων τὸ ἀνω ἡμισυ τοῦ σώματος ὀρθόν. 8) Ἐ γ ῆ γ ε ρ τ α ι — ἀνέβη καὶ εἶναι μετὰ τῶν ἡμῶν. 9) Ἐ π ε σ χ ῆ ψ α τ ο — ἔλαβε πρόνοιαν ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΞ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Α', 11—19

Διηγούμενος τὴν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἐπιστροφὴν τοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μετὰ τὸν κατ' αὐτοῦ διωγμὸν, ὑποδεικνύει ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὅποιον ἐκήρυττε παρελαβὼν οὐχὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐξ ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ θέλων νὰ τονίσῃ τὸ γεγονός ὅτι ὅπως οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι οὕτω καὶ αὐτὸς κατὰ θεῖαν ἐντολὴν καὶ ἀποκαλύψιν ἐτέλεσε τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος Χριστιανισμοῦ.

Καὶ βεβαίως διὰ νὰ καταστήθῃ ὁ τέως ἀμείλικτος τοῦ Χριστιανισμοῦ διώκτης ἐνθερμὸς αὐτοῦ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, διὰ νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη ριζικὴ μεταβολὴ εἰς τὸν Παῦλον ἀπῆρτετο νὰ συντελεσθῇ θαῦμα. Ἄλλως πῶς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν μεταβολὴν οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πολλάκις δ' ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ διηγηθῇ τὴν θαυμασίαν ἐξ ἀποκαλύψεως ἐπιστροφὴν τοῦ εἰς τὸν Χριστιανισμὸν. Ἀλλὰ αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἡ διδασκαλία καὶ τοῦ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων ἐξεταζομένη ἀποδεικνύει

ὁ ἐξ ἐνεδρῶν πόλεμος, τοιαύτη ἡ ἀπιστία, τὸ ὑποῦλον, τὸ ἐπιόρκον πάντοτε καὶ ἐν πᾶσι.

Τί δὲ συνετέλεσαν εἰς τὸν ὁποιοδήποτε βίον τὸν ἀνθρώπινον ἐν τῇ κοινωσίᾳ; Περὶ τοῦ πολιτισμοῦ οὐδὲν λέγομεν, διότι οὐδὲ γραμμὴν μνήμης ἀξίαν ἔχουσι χαράξει ἐν τῇ ποιήσει ἢ τῷ πεζῷ λόγῳ ἢ τῇ μουσικῇ, οὐδὲν δ' ἐν ταῖς ἁλλοδαῖς καλαῖς τέχναις.

Εἶχον διαβίωσιν πεντακόσια ἔτη παρὰ τὰ πρόθυρα τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, φωτὸς ἡμέρου καὶ θεοσεβοῦς ἅμα βίου, εἶχον διδασχὴν τὴν πρᾶξιν θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ, πολλοὶ ἐπεσκέπτοντο τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ οἱ ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν ἐτιμῶντο πατρίκιοι καὶ αἱ τῶν ἀρχόντων γυναῖκες ζωσσοί, καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀνθρωπισμὸς ἐν τοῖς τροποῖς αὐτῶν. Καὶ ἀναφέρουσι πλὴν παμπολλῶν ἄλλων τὸ θαυμάσιον τοῦτο οἱ ἱστορικοὶ: προσήλθεν ὑποταχθεῖσα εἰς τὸν Βουλγαροκτόνον Βασίλειον ἡ σύζυγος τοῦ βουλγαράρχου Βλαδισθλαύου Μαρία μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς. Μετ' ὀλίγον παρουσιάσθησαν ὡσαύτως εἰς προσκύνησιν δύο ἄλλαι Μπολγάραι γυναῖκες. Ἦσαν θυγατέρες τοῦ ἐπὶ δεκαετηρίδας ἄρξαντος τῶν Μπολγάρων τσάρου Σαμουήλ καὶ ἀδελφαὶ τοῦ Ῥωμανοῦ Γαβριήλ τοῦ διαδεξαμένου ἐκεῖνον, δηλαδὴ βασιλικαὶ πριγκίπισσαι. Τί θὰ ἦτο ἐκεῖνη ἡ μπολγάρικη βασιλικὴ αὐλὴ (ἄουλ). Μάνδρα τσέλιγκα βεβλῶς μὲ τὰ μανδρόσκυλλα, τὸν ἄλλον συνωθούμενον ὄχλον τῶν πολεμιστῶν, τῶν ἵππων, τῶν ἄλλων κτηνῶν καὶ τὴν σωρείαν τῆς παντοίας δυσωδίας. Πρὸς τὸ τοιοῦτον περιβάλλον ἐμορφώθη ἡ ψυχὴ τῶν θυγατέρων τοῦ Σαμουήλ. Εἶδον αὐταὶ παρὰ τὸν αὐτοκράτορα τὴν Μαρίαν καὶ οὐδὲν σεβασθεῖσαι ἢ ἐντραπεῖσαι ὥρμησαν κατ' αὐτῆς, τὴν ἥρπασαν ἀπὸ τῆς κόμης, ἐξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς καί, ἂν μὴ τὴν ἀπέσπων οἱ παριστάμενοι, ἤθελον σπαράξῃ αὐτὴν αἱ λύκαιναι, διότι ἦτο σύζυγος τοῦ φονέως τοῦ ἀδελφοῦ των.

Ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ βίου αὐτῶν τοῦ βαρβαρωτάτου, ὡς ἔλθωμεν εἰς τὴν ὄρχησιν, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν ψυχὴν ἔθνους τινός. «Τινὲς τῶν ὀρχήσεων αὐτῶν, λέγει ὁ φιλικῶς πρὸς αὐτοὺς διακείμενος Δυμῶν¹, εἶναι μιμήσεις Ἑλληνικῶν, ὡς χορεύουσι πάντοτε ἀκανονίστως. Ἀλλὰ μᾶλλον ἀρμόζουσα εἰς τὸν ἐθνικὸν τῶν Βουλγάρων χαρακτῆρα εἶναι ἡ ὄρχησις τῆς ἀρκοῦδας. Ἀνὴρ τις ἐνδεδυμένος δέρμα ζῶου διώκεται ὑπὸ νεανίδων καὶ νέων ὑπὸ τοὺς ἤχους μουσικῆς βαρβάρου, συνοδευομένης ἀπὸ θορυβώδεις κραυγᾶς. Τέλος συλλαμβάνουσι τὴν ἄρκτον καὶ δέσαντες φορτῶνουσι χόρτα, αὕτη δὲ κάμνει

1. Ἀλβέρτου Δυμῶν οἱ Βούλγαροι.

γελοῖας χειρονομίας καὶ μεγάλα ἄλματα ἐκπλήσσοντα τοὺς παρισταμένους. Τοῦτο διαρκεῖ πολλὰς ὥρας καὶ ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς κατὰ τὴν θερμότητα, ἄνδρες δὲ καὶ γυναῖκες ἐξάπτονται εἰς ὑπερβολὴν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν εὐφροσύνης, ἥτις ἐνέχει τι τὸ ἄγριον». Περὶ τῆς ποιήσεως δ' αὐτῶν ὁ αὐτὸς Δυμῶν λέγει: «ἀσπανάς ὁ ποιητὴς γινώσκει νὰ συνδέσῃ ἐν ὅλῳ. Ἡ δέσις, ἡ ἀκολουθία τῶν ἰδεῶν εἶναι βαρὺ φορτίον διὰ τὰ νωθὰ ταῦτα πνεύματα. Τὸ πλεῖστον τῶν βουλγαρικῶν ἄσμάτων δὲν εἶναι εἰμὴ ψελλίσματα. Ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἄσμασι διηγουνται μετὰ ἡδονῆς ὠμότητας ἀπανθρώπους, πτώματα καταμελισθέντα, κεφαλὰς ἀποσπασθεῖσας τοῦ σώματος, λάκκους πλήρεις αἵματος ὅπερ ἀχνίζει εἰσέτι. Ὁ Ἑλληνας ἀποστρέφει ἀπὸ τῶν τοιούτων τοὺς ὀφθαλμούς».

Περὶ δὲ τῶν διδασμάτων αὐτῶν πρὸς τὸν κόσμον ἡ Εὐρώπη ἔπλασε τὴν λέξιν Bougre (=Μπουλγάρος), Bougresse (=Μπουλγάρρα). Ταῦτα δὲ κατὰ τὰ λεξικά σημαίνουσι τὸν μοχθηρὸν καὶ πανούργον, ἀλλὰ μάλιστα τὸν αἰσχροβίον.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑδομάδα.

«Ὅσο πλιὰ ἡ μοῖρα στὰ ψηλὰ τὸν ἄνθρωπο καθίζει
Τόσο καὶ πλιότερα πονεῖ, ὅντε τότε γρημενίζει.
Κ' ἐκεῖνα ποῦ τὸν κάνουνσι συχνὰ ν' ἀναγαλλίσῃ,
Μεγάλ' ὀχθροὶ νιου γίνονται τὴν ὄρα ποῦ τὰ χάσῃ,
Κι' ὅσο πλιὰ Ἀφέντης κράζεται καὶ βασιλὸς λογαῖται,
Τόσο πλιὰ πρέπει νὰ δειλῇ πλιότερα νὰ φοβᾶται.
Γιατ' εἶσι, τόχει φυσικὸ τοι μοῖρας τὸ παιγνίδι,
Νὰ παίρν' ἀπὸ τὴ μὴ μεριὰ στὴν ἄλλη νὰ τὰ διδῇ.
Ἀμ' ὅποιος σὲ φτωχεῖα πολλὴ ἀναθρακφῇ, δὲ χεῖρ
Τοῦ κύκλου τὰ σιρατέματα, ὡς θέλει νὰ γυρίῃ,
Καὶ πάντ' ἀνέγνωσι περπατεῖ, καὶ ἂν τρώῃ, κι' ἂν κοιμᾶται
Τοῦ ριζικοῦ τὴν ὀργιὰ ποτε δὲν τὴ φοβᾶται.

Βικέντιος Κορνάρος.

ΒΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

- Ὁ σεβ. πρωθιερεὺς Ὁδηγοῦ κ. Ἀγγ. Πετάνης δρ. 35.
Ὁ κ. Γ. Ἀνδρέου δρ. 5.
Ὁ κ. Δ. Παπᾶς δρ. 2.
Ὁ κ. Κλ. Παρρῆς ἐξ Ἀσμάρας δρ. 30.
Ὁ κ. Κ. Κονταλέλος Βριδζπορτ δρ. 5.
Ὁ κ. Π. Κ. Τζωρτζάκης Καστανιά δρ. 5.
Ὁ κ. Π. Παυλοῦρος Τρίπολις δρ. 3.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον

Δρχ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύμφ. Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίῃ, Ἀργινίῳ, Καρδίτῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραϊς, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι Βαθέος (Σάμου).

Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κωνσταντινίῃ, (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Κερασσοῦντι, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.

Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Ζαγαζίκ.

Ἐν Σουδάν : Ἐν Χαρτούμ.

Ἐν Κύπρῳ : Ἐν Λεμεσῷ.

Ἐν Γερμανίᾳ : Ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof-Mönckberg Strasse 18).

Ἐν Ἀγγλίᾳ : Ἐν Λονδίῳ (No 22 Fenchurch Street).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιάδης, Ἀντιπρόεδρος καὶ Διοικῶν Σύμβουλος, Ἰάκωβος Μποννιέ, Διοικῶν Σύμβουλος, Ἐπαμ. Ἐμπειρίκος, Διοικῶν Σύμβουλος, Κ. Κ. Βερούγκ, Ε. Εὐγενίδης, Δ. Ζαβούλος, Ε. Μ. Α. Μπενάκης, Ἰω. Μπότσης, Βαρώνος Δε Νεφλίτ, Μαρκήσιος Δε Ρεβεσσώ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Μιχ. Σαλδάγος, Διον. Στεφάνου.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις Τηλεγραφικῇ

Ἀθηναῖκή Athenocles

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς, ἔδιδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τὴν εἰρηφικὰς, ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἀνοίγει τρέχοντας λῆμους ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς

φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικίζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ θροῦς λίαν εὐνοϊκοῦς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμματίᾳ, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνουσα τόκον :

3 0/0	εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1/2 0/0	διὰ καταθέσεις ἐξ μηνῶν
4 0/0	» » ἐνὸς ἔτους
5 0/0	» » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶναι ἀποδοτέαι εἰς ὁ νόμισμα ἐνηργηθῇσαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁποῦς ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τράπεζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειυτήριόν της τὸ ὅποτον λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην, καταθέσεις ὡς καὶ διὰ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. πληρώνει τόκον 4 0/0.